

[Gottschalck-Hansen.]

Bortset fra Statstidende har vi ikke andre statslige meddelelsesmidler her i landet end radioavisen og TV-Aktuelt. Formentlig — det står mig ikke helt klart, og det vil jeg gerne bede den højtærede minister oplyse mig om — er radioavisen undergivet den gældende presselov, men dette er næppe tilfældet med TV-Aktuelt. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede minister for kulturelle anliggender, om ministeren vil drage omsorg for, at der for radioens nyhedstjeneste gennemføres regler, der tilsigter, at fejlagtige meddelelser omgående korrigeres. Vi befinder os jo i den højst ejendommelige situation, at en fejlagtig meddelelse er tilgået offentligheden. Den er dementeret af lydradioen, men den er givet videre i TV-Aktuelt, og den er givet af en statsembudsmand. Dette kan formentlig næppe være rigtigt, endsige ansvarligt.

I Årbog for Danmarks radio og TV for 1962-63 siger formanden for radiorådet — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Og mange eksempler kan anføres, der viser, at oplysninger, man får fået gennem fjernsynsudsendelser, er blevet af stor betydning.“

Jeg er helt sikker på, at formanden for radiorådet har ret i denne betragtning, men når dette er tilfældet, må de oplysninger, der gives, og som man tillægger så stor værdi, også være objektive, så bør de være korrekte, og sker der en fejl, så bør den omgående rettes.

For at noget tilsvarende ikke senere skal gentage sig, har jeg tilladt mig at stille det anmeldte spørgsmål til den højtærede minister.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Al udsendelse af nyhedsstof i radioen finder sted gennem Pressens Radioavis. Det daglige ansvar for radioavisen påhviler chefredaktøren, og tilsynet med radioavisens daglige ledelse føres af et 5 mands forretningsudvalg, alle pressefolk. Chefredaktøren er efter denne ordning ansvarlig for det stof, der bringes i radioavisens udsendelser, og må selvfølgelig også være ansvarlig for, at urigtige meddelelser så hurtigt som muligt berigtiges. Dette skete også,

som det ærede medlem anførte, i den her foreliggende sag, hvor radioavisen torsdag den 8. november i en eftermiddagsudsendelse dementerede sin urigtige oplysning i morgenudsendelsen om, at det var finansudvalget, der havde afslået et bevillingsforslag på 100.000 kr. til undersøgelse af stål-kutternes sødygtighed. Noget behov for særlige regler skulle der næppe foreligge på dette område.

Radioens Aktuelt Kvarter og fjernsynets Aktuelt er ikke nyhedsudsendelser. De henhører under programchefen for aktualitets- og nyhedsafdelingen som et led i denne afdelings normale programvirksomhed, der udøves under ansvar over for radiorådet og dets programudvalg. Udtalelser, der i disse udsendelser fremsættes f. eks. under interviews af personer, der ikke repræsenterer Danmarks radio, må på lignende måde som udtalelser, der fremsættes i foredrag, stå for den pågældendes egen regning. Herom kan vel de fleste af os være enige: et system, hvorefter programchefen eller den pågældende programmedarbejder skulle påtage sig ansvar for rigtigheden af oplysninger, der gives i interviewet eller af en foredragsholder, ville føre ind i et censursystem og være praktisk umuligt at gennemføre. Den eneste form for censur, der findes i Danmarks radio, er kvalitetscensur, og enhver form for meningscensur bør selvsagt være bandlyst.

Det er imidlertid ikke uforeneligt med de synspunkter, jeg her har fremhævet, at der fra Danmarks radios side bringes berigtigelser med hensyn til forkerte oplysninger om faktiske forhold. Om sådanne berigtigelser, altså uden for radioavisens område, skal bringes, må bero på et skøn i hvert tilfælde hos radioens ledelse.

Man kan diskutere, hvorledes afgørelsen burde være faldet ud i den konkrete sag, og jeg vil gerne til det ærede medlem sige, at for mig havde det ikke været urimeligt, om fjernsynet under en passende form havde bragt en berigtigelse gående ud på, at finansudvalget ikke havde fået forelagt den pågældende sag.

Det ærede medlem refererede ordvekslingen, som fandt sted i det pågældende interview, men medtog ikke de to sidste, afsluttende sætninger i direktør Juuls rede-